

selskaber. Bestemmelsen foreslås som følge heraf videreført uændret i § 267.

Ligesom ved fusion foreslås det, at det fortsat udelukkende er kapitalejerne i det indskydende selskab, der har adgang til at kræve kompensation, hvis de finder, at vederlaget til dem ikke er rimeligt og sagligt begrundet. Kapitalejerne i de modtagende selskaber må således ligesom ved fusion anvende de almindelige beskyttelsesregler og erstatningsbestemmelser, hvis de finder, at vederlaget til kapitalejerne i det indskydende selskab er for stort, jf. aktieselskabslovens § 63, stk. 1 og § 140.

Med hensyn til forslaget til § 267 vedrørende muligheden for godtgørelse i spaltningssituationen henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til § 249, som er den tilsvarende bestemmelse ved fusioner.

Til § 268

Forslaget til § 268 svarer til den eksisterende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 h, som også gælder for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 67 a, der bl.a. henviser til aktieselskabslovens § 136 h. *Stk. 4* i den foreslåede bestemmelse foreslås dog udvidet i forhold til den gældende bestemmelses stk. 3. Herudover er der ikke tilsigtet andre materielle ændringer.

Spørgsmålet om, fra hvornår en spaltning har retsvirkning, overlades i spaltningdirektivet til medlemsstaternes egen lovgivning, jf. direktivets artikel 15. Direktivet fastslår dog i artikel 17, at retsvirkningerne af spaltningen skal indtræde samtidigt i samtlige de selskaber, der deltager i transaktionen.

Forslaget til *stk. 1, nr. 1*, fastslår, at en spaltning træder i kraft, når den er besluttet i alle de selskaber, der deltager i spaltningen, uanset om beslutningen træffes af bestyrelsen eller af generalforsamlingen.

Af hensyn til kreditorerne og kapitalejerne foreslås det dog, at spaltningens retsvirkninger ikke kan indtræde, før krav fra selskabernes kreditorer efter den foreslåede § 261 er afgjort, og krav fra kapitalejerne i det indskydende selskab efter den foreslåede § 267 ligeledes er afgjort, jf. *stk. 1, nr. 2 og 3*. Dette gælder dog ikke, hvis der er stillet betryggende sikkerhed for det rejste krav efter § 267. Hvis der er udarbejdet en vurderingsmandsudtalelse om planen, herunder vederlaget, og det i vurderingsmandsudtalelsen konkluderes, at vederlaget er rimeligt og sagligt begrundet, skal vurderingsmændene endvidere have erklæret, at deres udtalelse om vederlaget ikke anfægtes i væsentlig grad, jf. forslaget til *stk. 1, nr. 3, 2. pkt.*

I konsekvens heraf vil det fortsat være muligt at gennemføre en spaltning, uanset at der er rejst krav i

henhold til den foreslåede § 267 angående vederlaget. Udgangspunktet er dog fortsat, at spaltningen først træder i kraft, når retssagen efter § 267 er afgjort. Spaltningen kan dog gennemføres trods den verserende retssag, hvis de to betingelser, som er nævnt i den foreslåede stk. 1, nr. 3, er opfyldt.

Hvis der dannes et nyt selskab ved spaltningen, og der ikke foretages valg af ledelse og eventuel revisor umiddelbart efter, at generalforsamlingen har truffet beslutning om at gennemføre spaltningen, træder spaltningen dog først i kraft, når der i det nye selskab er afholdt generalforsamling til valg af bestyrelse og revisor, jf. bestemmelsens foreslåede *stk. 1, nr. 4*. Med hensyn til efterfølgende valg af ledelse og revisor henvises til bemærkningerne til det foreslåede *stk. 5* nedenfor.

Det fremgår af forslaget til bestemmelsens *stk. 2*, at tidspunktet for spaltningens ikrafttræden indebærer, at fra dette tidspunkt anses de udspaltede aktiver og forpligtelser fra det indskydende selskab for overgået til det eller de modtagende selskaber. Kapitalejerne i det indskydende selskab, der vederlægges med kapitalandele i de modtagende selskaber, bliver på dette tidspunkt samtidigt kapitalejere i et eller flere af de modtagende selskaber.

Spaltningdirektivets artikel 17, stk. 2, bestemmer, at kapitalandele i det indskydende selskab ikke ombyttes med kapitalandele i det eller de modtagende selskaber, hvis aktierne i det indskydende selskab indehaves enten af de modtagende selskaber selv eller af det indskydende selskab selv.

Der antages at eksistere et generelt forbud ved spaltninger mod at yde vederlag for kapitalandelene i det indskydende selskab ejet af selskaber, som deltager i spaltningen, således som det også er Erhvervs- og Selskabsstyrelsens opfattelse ved fusion, jf. forslaget til den tilsvarende bestemmelse ved fusion § 250, stk. 3. Årsagen er, at en sådan vederlæggelse i praksis vil betyde, at de modtagende selskaber som kapitalejere i det indskydende selskab vil modtage vederlag for aktiver, som de i forvejen ejer.

Årsagen til, at spaltningdirektivet udelukkende bestemmer, at disse kapitalandele af selskaber, der deltager i spaltningen, ikke ombyttes med aktier i de modtagende selskaber, er, at direktivet forudsætter, at vederlæggelsen sker i aktier og ikke ved et kontant vederlag. Det foreslås som følge af ovenstående, at bestemmelsen i *stk. 3* således som det også er tilfældet i dag i aktieselskabslovens § 136 h, stk. 3, formuleres som et generelt forbud mod at yde vederlag for kapitalandele i det indskydende selskab, der ejes af de selskaber, der deltager i spaltningen.